

č í m ž   s p á c h a l

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku.

a o d s u z u j e s e

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6(šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě** odkládá na zkušební dobu **18 (osmnácti) měsíců**, ve které se mu podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku **u k l á d á**, aby podle svých sil nahradil způsobenou škodu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je **povinen** na náhradě škody zaplatit poškozeným [REDAKCE] nar. [REDAKCE] částku 35.099,40 Kč a Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 4711497, částku 6.778 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [REDAKCE] se zbytkem nepřiznaného nároku na náhradu škody **o d k a z u j e** na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že byl prokázán skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku, právní kvalifikace byla použita důvodně, a proto bylo rozhodnuto odsuzujícím rozsudkem.

Obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že při hokejovém utkání mezi HC Horažďovice a HC Radomyšl došlo při hře v oslabení k souboji před bránou. Poškozený [REDAKCE] zřejmě upadl a v tu chvíli se domníval, že ho podrazil. Hrál v oslabení, protože se jim podařilo vyhodit puk, rozjel se za pukem na druhou stranu hřiště. Uslyšel za sebou nadávky, nevěnoval jim však pozornost. Když se dostal za modrou čáru, poškozený ho dojel, postavil se před něj, stáli tváří v tvář a poškozený ho napadl tím způsobem, že ho začal strkat oběma rukama do oblasti hrudi a hlavy. Protože měl strach z dalšího útoku, reflexivně zvednul ruce, zavřel oči, došlo k souboji. Poškozený upadl, on pokračoval ve hře, o víc se nezajímal. Nevěděl, jakým způsobem se poškozeného dotkl, v ruce držel hokejku. Nevěděl, jestli poškozenému ublížil nebo si ublížil sám. Nebyl iniciátorem útoku. Doplnil, že byl vyloučen za hru vysokou holí, rozhodčí přijel, viděl, že je poškozený zraněn a za to se při hokeji vylučuje do konce utkání. Hlavní rozhodčí mu řekl, že souboj neviděl. Uvedl, že je zkušeným hokejistou. Poškozenému se i omluvil. Nechtěl to udělat, ale při hokeji se to stává.

K doplňujícím dotazům uvedl, že když ho poškozený předjel, zastavili se a stáli od sebe asi metr. V ruce držel hokejku. Poškozený ho hokejkou nenapadl, pouze 2x údery rukama do hrudi a hlavy. Z jeho strany se nejednalo o krosček. Když očekával třetí úder, reflexivně zvedl ruce nahoru, aby zabránil dalšímu útoku na svoji osobu. V tu chvíli byla hra i puk na druhé straně hřiště. Za tento incident byl v rámci soutěže postižen doživotním zákazem startu, proti kterému se neodvolal.

Poškozený [REDACTED] vypověděl, že na konci první třetiny byl se svým týmem v útočném pásmu, kdy při pokusu o střelbu ho někdo zezadu srazil. Otočil se, uviděl obžalovaného, rozhodčí však faul nepísknul, hra pokračovala dál. Týmu obžalovaného se podařilo vyhodit puk na druhou stranu hřiště. Zvednul se a pokračoval do své třetiny po boku obžalovaného, vraceli se jako poslední. Při vyjíždění ze třetiny obžalovanému řekl, že je vypatlanej. Obžalovaný do něj začal sekát hokejkou (do nohou), což je v hokeji běžné, opětoval mu to. Obžalovaný do něho strčil, otočil se k němu čelem a strčil do něj taky (jednalo se o strkání oběma rukama do těla). Dostali se někam na úroveň modré čáry před střídačku hostujícího týmu Radomyšl. Jak do obžalovaného strčil, ten vzal hokejku do obou rukou a krosčekem ho trefil do jediného nechráněného místa, které je od krku pod nos, trefil ho přímo do zubů a šest mu jich vyrazil. Potvrdil, že v tu chvíli byla hra a puk na druhé straně u jejich brankáře.

K dalším dotazům uvedl, poté byla hra přerušena, rozhodčí začal vylučovat, zpětně se dozvěděl, že také dostal dvě minuty. Když později mluvil s hlavním rozhodčím, ten mu řekl, že v afektu lidí, kteří se všichni na místo sjeli, dal dvě minuty i jemu, obžalovanému pak trest větší s ohledem na způsobené zranění.

Ke způsobenému zranění vypověděl, že mu bylo poškozeno šest zubů, u dvou z nich došlo k dislokaci, jeden byl přeražený, tři spodní zuby uražené zhruba do poloviny. Po dobu tří až čtyř týdnů měl vše oteklé a bolestivé, měl problémy s jídlem a mluvením. Obžalovaný se mu dopisem omluvil asi měsíc po incidentu. Doplnil, že obžalovaný je oproti němu vyšší postavy, má pověst agresivního hráče. Důvodem, proč se do konfliktu s ním pouštěl, uvedl, že je to v hokeji běžné, sám nepatří k lidem, kteří by ze souboje utekli. Nadávky jsou běžné. Nečekal však, že na něj udělá krosček, s podobným zákrokem se nikdy nesetkal. Dodal, že pociťuje stále následky spojené s tím, že nemůže kousat do tvrdých věcí, lékař mu sdělil, že musí být opatrný, aby zuby vydržely. Po zákroku obžalovaného byl odvezen do Nemocnice ve Strakonících, odkud ho poslali na stomatologickou ambulanci do Českých Budějovic, kam přijel ještě před půlnocí. Uvedl, že hokej opět hrál asi již 30.11.2013, tj. tři týdny po zranění, kdy nastoupil z celoobličejovým štítem, vyhýbal se větším kontaktům. Funkci rozhodčího bezprostředně po zákroku nevykonával, z důvodu zraněných zubů nemohl mít píšťalku v ústech, kvůli tomu přišel o zisk z těchto zápasů.

Svědék [REDACTED] vypověděl, že si všiml kontaktu obžalovaného s poškozeným u brány. Hra se poté přesunula na druhou stranu hřiště, na místě zůstali pouze obžalovaný s poškozeným, vyjížděli ze třetiny, vzájemně si něco říkali, pošťuchovali se. Poškozený se otočil, couval obličejem proti obžalovanému. Obžalovaný držel hokejku v jedné ruce, něco si s poškozeným říkali, pak vzal hokejku do obou rukou a klasickým krosčekem poškozeného udeřil. Ten spadl na zem, byla vidět krev. Vše sledoval ze vzdálenosti asi dvaceti metrů. Z jeho pohledu se jednalo o čistý úmyslný zákrok, nebyl tam žádný pád, stáli vysloveně proti sobě. Jednalo se o zákrok mimo hru, neboť hra již byla přesunuta na druhou stranu hřiště. Doplnil, že zákrok viděl celý, odjíždění od brány po celou dobu nesledoval. Ke své osobě uvedl, že je sám také rozhodčí, s poškozeným občas píská zápasy.

Svědčyně [REDACTED] uvedla, že byla dne 9. 11. 2013 přítomna hokejovému utkání mezi Horažďovicemi a Radomyšlí jako časoměřička, seděla u ledové plochy v budce přímo na prostředku u červené čáry. V danou chvíli se zápas odehrával

v obranné třetině Radomyšle, Horažďovice útočily. Viděla faul před bránou, obžalovaný podrazil poškozeného. Myslela si, že hlavní rozhodčí půjde vylučovat, ale ten tak neučinil. Hra se potom přesunula na druhou stranu hřiště, ona ale hru nesledovala, dívala se na to, co se bude dít. Poškozená projížděl kolem obžalovaného, který se jako poslední bek vracel z obranné třetiny, zřejmě mu něco řekl. Zhruba mezi modrou a červenou čarou se zastavili a šťouchli do sebe. Obžalovaný pak zvednul hokejku nahoru, držel ji v obou rukách a hokejkou poškozeného praštil do obličeje. Hra byla v tu chvíli úplně mimo. Ke své osobě dodala, že dříve také hokej pískala, nyní už ne. Vše sledovala ze vzdálenosti asi deseti metrů. Dle jejího názoru se nejednalo o faul ze hry, protože hra byla úplně na druhé straně hřiště. Zopakovala, že si je jistá tím, že úder ze strany obžalovaného vůči zubům poškozeného byl veden hokejkou, kterou držel obžalovaný oběma rukama.

Svědék [REDACTED] vypověděl, že byl 9. 11. 2013 přítomen hokejovému utkání mezi Horažďovicemi a Radomyšlí. U brány zůstali sami dva, obžalovaný s poškozeným, vypadalo to, že poškozený obžalovanému něco říká. Před modrou čarou do sebe strčili ramenem a pokračovali dál v jízdě, na modré čáře se poškozený otočil na obžalovaného, viděl, jak obžalovaný zvedl ruce, ve kterých držel hokejku a dal mu hokejkou úder do obličeje. Potvrdil, že předtím viděl nějaké vzájemné strkání ramenem a asi mezi nimi proběhla nějaká komunikace. V tu chvíli seděl vedle [REDACTED] na tribuně ve vrchních řadách. Sám je rovněž rozhodčí. Z jeho pohledu se jednalo o faul mimo hru, neboť puk byl zcela jinde a došlo ke krvavému zranění. Jednalo se o krosček na obličej. Vysvětlil, že krosček znamená držení hokejky v obou rukách a udeření. Úder nebyl způsoben tím, že by obžalovaný padal na zem.

Svědék [REDACTED] vypověděl, že v okamžiku, kdy se to stalo, byl s bratrem na trestné lavici. Jejich tým se bránil, puk byl vyhozen a všichni hráči z třetiny vyjeli. Někde na modré čáře se poškozený otočil a zvedl ruce jako kdyby chtěl obžalovaného zfaulovat. Viděl, jak dali hokejky proti sobě, potom rozhodčí zapískal. Neviděl, že by poškozený dostal do pusy. K dotazu, jak si vysvětloval, že došlo ke zranění, uvedl, že neví, při hokeji se to stává. V okamžiku, kdy došlo k souboji, byl puk mimo. Opakovaně potvrdil, že viděl střet hokejek proti sobě, neviděl úder do zubů, neviděl ani, že se v ten moment něco stalo.

Svědék [REDACTED] uvedl, že zná jak obžalovaného, tak poškozeného. Obžalovaný je jeho spoluhráč. Ze svého pohledu viděl až závěr, seděl na střídačce. Obžalovaný vyjížděl ze třetiny, poškozený ho předjel, dostal se před něj a rukama na něj zaútočil. Na rány však nedošlo, protože obžalovanému vyletěly ruce na obranu a poškozený upadl. Popsal, že poškozený měl ruce před sebou, hokejku držel v ruce. Nestačil ani uhodit, protože obžalovaný také zvednul ruce, načež poškozený upadl. Nepamatuje si, v jaké pozici měl obžalovaný hokejku. Nebyl to krosček. Nevěděl, čím se obžalovaný poškozeného dotkl. Poškozený chtěl strčit do obžalovaného, obžalovaný si do sebe strčit nenechal, protože zvedl ruce na obranu. Z jeho pohledu se ze strany obžalovaného jednalo o obrannou reakci.

Svědék [REDACTED] uvedl, že byl přítomen utkání 9. 11. 2013, seděl na střídačce. Viděl, jak obžalovaný vyjížděl ze třetiny, poškozený se vydal za ním, přijel před něj, vylítly hokejky do vzduchu a pak si všiml, jak poškozený zahodil rukavice a chytl se za pusou. Nechápal, jak došlo k vyražení zubů. Mohlo se to stát o vlastní

hokejku, která se poškozenému vrátila zpátky. Že by to obžalovaný udělal přímo hokejkou do pusy poškozeného, to vidět nebylo. Sám byl v disciplinární komisi, kde byla taková euforie, že se potřebují obžalovaného zbavit, proto mu dali doživotní zákaz startu v přeboru na okrese Strakonice. Doplnil, že obžalovaný určitě útok nevedl.

Svědék [redacted] vypověděl, že působí jako hokejový rozhodčí. Byl přítomen jako rozhodčí na utkání Horažďovice - Radomyšl, kde došlo ke zranění poškozeného [redacted]. Potvrdil, že nejprve došlo k souboji u mantinelu, následně byl puk vyhozen ze třetiny. On jako rozhodčí jel za pukem. Uvedl, že samotný zákrok neviděl. K doplňujícím dotazům uvedl, že zákrok nemusela být vysoká hůl, mohl to být i loket, tím se také dokážou vyrazit zuby. Rozdíl mezi vysokou holí a krosčkem podle něho je ten, že vysoká hůl může být i náhodná, krosček musí být úmyslný.

Svědék [redacted] uvedl, že byl přítomen utkání mezi Horažďovicemi a Radomyšlí, byl tam jako hráč a zároveň i jako trenér Horažďovic. Situaci začal sledovat v okamžiku, kdy byl vyhozen puk ze třetiny Radomyšle a jeho tým se měl začít bránit. Poškozený [redacted] hraje levé křídlo, má být prvním bránícím útočníkem. Proto ho hledal na ledě, kde se fláká, když má být zpátky a plnit si své obranné povinnosti. Zaregistroval ho v momentě, kdy jel s obžalovaným vedle sebe. Pak se [redacted] k [redacted] otočil do jízdy a v ten moment dostal hokejkou do zubů. Obžalovaný a poškozený stáli od sebe asi půl metru. Obžalovaný držel hokejku v obou rukách a úderem dopředu, tzv. krosčkem, poškozeného bouchnul do hlavy. Poškozený, když se otáčel, měl hokejku v jedné ruce a rukama strčil do obžalovaného do oblasti hrudi. Následovala reakce obžalovaného, který celou dobu držel v obou rukách hokejku. V té době, kdy se to stalo, byl na vzdálenější střídačce. Vše se odehrálo mezi modrou a červenou čarou. Rozhodčí říkal, že zákrok neviděl. Poškozený dostal dvě minuty. Jednalo se o standardní postup rozhodčích. Sám je také rozhodčí. Vždycky, když rozhodčí zákrok nevidí, předpokládá se, že hráče něco vyprovokovalo, tedy, že hlavnímu zákroku něco předcházelo, proto dají i druhému dvě minuty.

Svědčyně [redacted] vypověděla, že zná poškozeného, jedná se o kamaráda ze základní školy. Byla přítomna hokejovému utkání v listopadu 2013 mezi Radomyšlí a Horažďovicemi. Viděla, jak obžalovaný napadl poškozeného, seděla v hledišti úplně nahoře v poslední řadě. Když byl vyhozen puk na druhou stranu hřiště, poškozený s obžalovaným zůstali někde mezi modrou a červenou čarou, začali do sebe vzájemně strkat. Několikrát do sebe šťouchli, drželi hokejku v jedné ruce. Skončilo to tím, že oběma rukama vzal hokejku a poškozenému s ní dal do obličeje.

Svědék [redacted] vypověděl, že zná jak poškozeného, tak obžalovaného. Byl přítomen předmětnému utkání. Hrál se v obranné třetině Radomyšle, puk byl vyhozen. Všiml si, že obžalovaný a poškozený byli proti sobě, někde za modrou čarou ve středním pásmu. Viděl, jak poškozený upadl, bylo to zaviněno srážkou. Srazili se, ruce šly nahoru. Uvedl, že když proti někomu vyjedete, reakce je taková, že se zvednou ruce na obranu. Pak poškozený upadl na zem.

Svědék Ing. [redacted] vypověděl, že je spoluhráčem obžalovaného, působí v týmu Radomyšle jako brankář. Byl přítomen utkání v listopadu 2013. Nejprve byli jak poškozený, tak obžalovaný u jeho branky, kde došlo k normálnímu obrannému zákroku, po kterém poškozený upadl. Došlo k vyhození puku ze třetiny, sám proto

sledoval hru, která se přesunula do středního pásma. Obžalovaný byl k němu zády, poškozený byl čelem k obžalovanému, jakoby v zákrytu. Viděl, jak šly ruce nahoru, ale co se stalo, neviděl. Dle jeho názoru to byl normální souboj dvou hráčů. Hokejku zřejmě drželi oběma rukama.

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že zná obžalovaného, sám hrál dvacet pět let hokej. Byl přítomen v listopadu loňského roku utkání mezi Radomyšlí a Horažďovicemi. Stál na tribuně za časomírou. Hra se přesunula do obranného pásma Horažďovic, přičemž někde mezi modrou a červenou čarou se obžalovaný čelně střetl s poškozeným, který upadl na zem a obžalovaný mu začal nadávat. Důvodem, proč poškozený upadl, byla srážka. Srazili se, hokejkami šli proti sobě.

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že při hokejovém utkání Radomyšl a Horažďovice v listopadu 2013 působil v pozici hokejového čárového rozhodčího. Poškozeného a obžalovaného si všiml v okamžiku, kdy vyjeli z útočného pásma a postavili se proti sobě někde mezi modrou a červenou čarou a začali si něco říkat. Čekal, že bude nějaká šarvátka. Pak vyjeli ruce hráče Radomyšle (obžalovaného) a udeřil poškozeného do obličeje. Protože stál v úhlu, neviděl, zda ho zasáhl hokejkou, každopádně rukama šel směrem k obličeji (do obličeje). Druhý hráč (poškozený) se snažil o nějakou odpověď, ale sesunul se k zemi a potom odjel na střídačku. Doplnil, že sám stál na modré čáře, viděl je oba z boku. Obžalovaný držel hokejku oběma rukama. Z jeho pohledu vše nevypadalo tak hrozně. S poškozeným se zná, zdraví se. Také spolu působí jako rozhodčí. Naposledy spolu pískali asi před půl rokem, bavili se spolu o tom, jestli půjde k soudu. Doplnil, že poškozený poté, co dostal úder, chtěl asi odpovědět stejným způsobem, ale neučinil to a sesunul se k zemi. Neviděl, že by předtím chtěl poškozený strčit nebo uhodit do obžalovaného.

Soud rovněž provedl listinné důkazy obsažené ve spise, jednalo se o protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace (č.l. 2-6), ze kterého soud si udělal obraz o místě, kde došlo k incidentu mezi obžalovaným a poškozeným, z fotodokumentace zraněného poškozeného (č.l. 7) je patrné zranění, které utrpěl po incidentu s obžalovaným, tj. poškození zubů. Na č.l. 42-43 je založen zápis o utkání mezi Radomyšlí a Horažďovicemi dne 9. 11. 2013, ze kterého vyplynulo, že v čase 19:44 byl udělen trest obžalovanému za faul vysokou holí se zraněním. V ten samý čas byl vyloučen i hráč [REDAKCE] dvouminutovým trestem za hrubost. Na č.l. 45 je založen omluvný dopis obžalovaného. Na č.l. 47-54 jsou založeny lékařské zprávy o zranění poškozeného, z těchto vyplynulo, že poškozenému [REDAKCE] byla při hokejovém utkání dne 9. 11. 2013 způsobena tříštivá zlomenina zubu č. 11, dislokace zubu č. 21 a 22 v horní čelisti, tříštivá zlomenina zubu č. 41, zlomenina zubu č. 31 a 32 s otevřením dřeňové dutiny v dolní čelisti a zhmoždění měkkých tkání horního i dolního rtu, které si vyžádalo lékařské ošetření bez vzniku pracovní neschopnosti. Z opisu rejstříku trestů vyplynulo, že obžalovaný nebyl doposud soudně trestán, ze sdělení Městského úřadu v Písku vyplynulo, že nebyl ani přestupkově postihován. Soud rovněž provedl jako důkazy listiny předložené poškozenými, a to Vojenskou zdravotní pojišťovnou ČR (č.l. 179-181) a poškozeným [REDAKCE] včetně příloh v přílohové obálce (č.l. 86-88 spisu), kterými dokládají a prokazují své nároky a požadavky na náhradu škody. Na č.l. 89 je založen e-mail předložený obhajobou, kterým osoba podepsaná jako [REDAKCE] [REDAKCE] vybízí k exemplárnímu potrestání hráče [REDAKCE]. Na č.l. 90 je založena kopie zápisu o utkání ze dne 30. 11. 2013, ze kterého vyplynulo, že za tým

Horažďovic již nastoupil hráč [REDACTED]. Na č.l. 91 je založen náčrtek hokejového hřiště, rozmístění týmů tak, jak byly dne 9. 11. 2013. Na č.l. 94-97 jsou založeny kopie zápisů utkání ze dne 23. a 24. 11. 2013. Z těchto vyplynulo, že v tyto dny již poškozený [REDACTED] působil jako hokejový rozhodčí.

Po provedeném dokazování nezbývá soudu než konstatovat následující.

Je nesporné, že dne 9. 11. 2013 při hokejovém utkání HC Horažďovice a HC Radomyšl došlo po předchozí verbální rozepři a po předchozím vzájemném strkání, v nepřerušené hře k napadení poškozeného obžalovaným, a to úderem hokejky obžalovaného do úst poškozeného [REDACTED] čímž mu bylo způsobeno zranění – drobné pohmoždění horního a dolního rtu, zlomenina korunky prvního řezáku vpravo nahoře (s nutností následné extrakce zubu), uvolnění a posunutí prvního řezáku vlevo nahoře směrem dovnitř, pohmoždění dásně v místě prvního řezáku vpravo nahoře, místné posunutí druhého řezáku vlevo nahoře a zlomeninu korunek prvního řezáku vpravo dole a prvního a druhého řezáku vlevo dole. Vzniklé zranění vyplývá nejen z lékařských zpráv založených ve spise, ale především ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství docenta MUDr. Františka Vorla, CSc., založeného na č.l. 136-142 spisu. Ze znaleckého posudku rovněž vyplývá, že toto poranění je považováno ze soudně lékařského hlediska za lehké, i když doba léčení včetně protetických prací může trvat několik měsíců. Náhrada chybějícího zubu a zubních korunek není nikdy zcela plnohodnotná, není např. možné kousat tvrdší stravu. Pracovní neschopnost bývá krátkodobá v délce kolem deseti dnů, zpočátku zraněný trpí bolestí, otokem a nemožností přijímat běžnou stravu. Zranění ze soudně lékařského hlediska není možné považovat za těžké, nejde o vážnou poruchu zdraví a omezení v obvyklém způsobu života. Zpravidla nepřekračuje dobu sedmi až deseti dnů.

Otázkou zůstávalo, zda zranění poškozeného bylo způsobeno úmyslným jednáním obžalovaného či shodou určitých náhod v rámci souboje při hokejovém utkání. Výpovědi obžalovaného a poškozeného se v tomto směru neshodují, stejně tak lze rozdělit slyšené svědky do dvou skupin. Do jedné, která svými výpověďmi podporuje verzi obžalovaného a druhá skupina pak podporuje verzi poškozeného.

Obžalovaný [REDACTED] popsal, že byl ze strany poškozeného [REDACTED] verbálně napaden. Poté byl napaden dvěma ranami rukou do hrudi a do hlavy, očekával ránu třetí, proto reflexivně zvedl ruce, ve kterých držel hokejku, aby se bránil útoku poškozeného. V daný okamžik měl zavřené oči, nevěděl, co se stalo. Popřel tedy jakékoliv úmyslné napadení z jeho strany, dle jeho názoru se jednalo o následek vzájemného souboje. Každopádně i on potvrdil, že v době, kdy došlo k incidentu mezi ním a poškozeným, se hra odehrávala na druhé straně hřiště.

Poškozený [REDACTED] naopak uvedl, že byl v útočném pásmu obžalovaným faulován, když se vracel zpět do obranného pásma (ke své brance), nadával obžalovanému, použil vulgární výrazy na jeho osobu, vzájemně se s obžalovaným strkali, pošťuchovali, drobně osekávali hokejkou. Náhle však obžalovaný vzal hokejku do obou rukou a tzv. krosčekem ho trefil do zubů. S obžalovaným se shodli pouze na tom, že v té době hra již probíhala na druhé straně hřiště.

Ve prospěch obžalovaného vypovídali spoluhráči a osoby spjaté s týmem HC Radomyšl, za který v tomto utkání nastoupil právě obžalovaný. Jednalo se o svědky

Ing. Tito všichni se shodli v podstatném, že se mezi obžalovaným a poškozeným jednalo o vzájemný souboj, při kterém do vzduchu vyležely ruce včetně hokejek obou hráčů, důsledkem čehož došlo ke zranění poškozeného. Všichni popřeli, že by ze strany obžalovaného se jednalo o zákrok – tzv. krosček. Nebyli schopni vysvětlit, co způsobilo zranění poškozeného (důsledek srážky, odražená hokejka apod.). Také se nápadně shodli v tom, že ze strany obžalovaného se jednalo o reflexivní obranný zákrok na útok rukou ze strany poškozeného.

Druhou skupinu výpovědí tvořili diváci z řad hokejových rozhodčích či hráčů HC Horažďovice, ve kterém působil poškozený. Jednalo se o výpovědi svědků. Tito se naopak ve svých výpovědích shodovali s verzí poškozeného a potvrdili, že ze strany obžalovaného se jednalo o nevysvětlitelné jednání, kterým neadekvátně reagoval na vzájemné pošťuchování, kdy hokejku drženou v obou rukách zvedl a úderem vedeným od sebe směrem do zubů (do obličeje) poškozeného udeřil a způsobil mu poranění zubů.

Soud rovněž vyslechl hokejové rozhodčí, kteří rozhodovali inkriminovaný zápas. Svědek souboj neviděl, neboť hra se již odehrávala na druhé straně hřiště. Svědek pak popsal, že incident zaregistroval v okamžiku, kdy již oba hráči byli vyjetí z pásma, sledoval jej z určitého úhlu a viděl ruce obžalovaného, jak byly vymrštnuty do obličeje poškozeného, kterého takto trefil. S ohledem na to, z jakého místa na incident koukal, neviděl, zda obžalovaný poškozeného trefil rukavicemi či hokejkou. Potvrdil však, že v tu dobu měl obžalovaný hokejku v ruce.

Soud tak nejprve řešil otázku, která z těchto verzí je pravdivá. Zda tedy šlo o cílený atak či zranění bylo způsobeno souhrou náhod v rámci souboje (reflexivně). Již po provedení slyšených svědků musel soud konstatovat, že výpovědi svědků vypovídajících ve prospěch poškozeného považuje za věrohodné. Tito svědci se zcela shodovali, popsali všichni událost shodně (tedy nejprve pošťuchování, vzájemné verbální projevy, načež následovala nevysvětlitelná reakce obžalovaného spočívající v úderu tzv. krosčkem do obličeje poškozeného). Byť se jednalo o diváky, hokejové rozhodčí, stejně jako je poškozený, soud v jejich výpovědích nespatořoval žádnou snahu jakkoli poškozenému pomoci. Považuje tyto výpovědi za zcela objektivní, vyvážené a nestranné. Takovým způsobem soud nehodnotil výpovědi svědků vypovídajících ve prospěch obžalovaného, kdy měl možnost hodnotit i jejich nonverbální projevy. Svědci měli snahu událost zlehčovat (mělo se jednat o běžný souboj), mluvili o obranném reflexu ze strany obžalovaného, který následoval po útoku poškozeného či nebyli schopni vysvětlit, jakým způsobem došlo ke zranění poškozeného, když zároveň uváděli, že oba dva měli ruce a hokejky zvednuté. Správnou úvahu soudu ohledně jejich věrohodnosti přinesl posléze výsledek znaleckého zkoumání, který potvrdil, že jejich verze neodpovídá vzniklému zranění, naopak výsledek je zcela shodný s verzí svědků vypovídajících obdobně jako poškozený.

Pro vyvrácení všech pochybností o způsobu vzniku zranění, soud zadal ve věci znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, když úkolem znalce bylo odpovědět na otázku, jaký byl mechanismus vzniku zranění poškozeného, zda odpovídá verzi poškozeného či obžalovaného, tj. zda zranění bylo

způsobeno úderem hokejky vedeným zhruba ve vodorovné poloze (tzv. krosčekem, jak uvádí poškozený) nebo zda došlo ke vzniku zranění úderem vedeným zdola nahoru, jak vypověděl obžalovaný, kdy reflexivně zvedl ruce. Znalec na základě spisového materiálu, kdy měl k dispozici zdravotnickou dokumentaci poškozeného, zjistil, že v případě mechanismu vzniku zranění jde o působení tupého předmětu, který silou střední intenzity působil na přední řezáky zpředu mírně zleva. Úder hokejkou vedený oběma rukama prakticky vodorovně, tzv. krosček, proti ústům vznik zranění v plném rozsahu vysvětluje. Zranění nelze vysvětlit pouhým zvednutím a nastavením hokejky proti úderu rukama, neboť v takovém případě převažuje pohyb zdola nahoru, nikoli zpředu dozadu z pohledu poškozeného a vynaložená síla by tak vzniku uvedeného poranění nedostačovala. Pro horizontální pohyb hokejky a proti pohybu hokejky zdola nahoru svědčí zejména posun prvního řezáku vlevo nahoře směrem dozadu a linie zlomeniny korunky prvního řezáku vpravo nahoře jdoucím zpředu dozadu zdola nahoru.

Při svém výsledku doplnil, že pro jeho závěr svědčí šikmá zlomenina zubu, neboť tato vznikla působením síly zpředu dozadu, nikoliv zdola nahoru. Pokud by síla působila zdola nahoru, pak by zub byl zlomen buď tříštivě nebo by linie lomu směřovala zdola nahoru zezadu dopředu. Horní zuby v čelisti nejsou kolmo shora dolů, nemají svislou podobu, jsou vždy vyhnuty mírně kupředu, pokud nejde o zcela atypické postavení chrupu. Navíc doplnil, že k tomu, aby vzniklo zranění tak, jak bylo zjištěno u poškozeného, musela být vynaložena nejméně střední síla, jakou je schopen vyvinout dospělý muž, což nesignifikuje pro to, že by šlo o obranné zvednutí rukou. Při zvedání zdola nahoru jsou zapojeny jiné svalové skupiny, které jsou schopny pohybu menší rychlosti a tedy i intenzity než při pohybu zpředu dozadu. Při pohybu zpředu dozadu jsou zapojeny trojhlavé pažní svaly, při pohybu směrem nahoru jsou jiné svaly podle toho, v jaké poloze jsou horní končetiny. Při svých úvahách znalec vzal v úvahu i výšku útočníků a přitom uzavřel, že rozdíl ve výšce není takový, aby to mělo vliv na jeho závěry. Při svých závěrech bral v potaz i pozice jednotlivých účastníků i pozice, v jaké měli hlavy. Doplnil, že důvodem, proč nedošlo k poranění rtů, je vysvětlitelné jedinou možnou věcí, a to pootevřenými ústy.

Na základě zcela objektivního důkazu, kterým znalecký posudek bezpochyby je, soud konstatuje, že nemá jakýchkoliv pochyb o tom, že došlo ke zranění poškozeného způsobem, který popsal. Znalec jednoznačně a zcela pregnantně vysvětlil, že ke zranění, ke kterému došlo u poškozeného, muselo dojít úderem hokejkou vedeným téměř vodorovně střední intenzitou, kterou není schopen člověk vynaložit v okamžiku, kdy zvedá reflexivně ruce ze zdola nahoru. Rovněž dislokace zubu svědčí jasně pro úder vedený tímto způsobem. Soud tak nemá jakýchkoliv pochyb o tom, že obžalovaný ■■■■■ v okamžiku, kdy byl verbálně vyprovokován poškozeným ■■■■■ a v okamžiku, kdy se hokejová hra odehrávala daleko od nich (na druhé straně hřiště), neadekvátně zareagoval a úderem hokejkou – tzv. krosčekem udeřil poškozeného do nechráněného místa (do úst) a způsobil mu shora uvedená zranění.

Otázkou zůstávalo, zda takové zranění způsobené při sportovním utkání je možné posuzovat dle trestního zákoníku (uplatňovat trestní represii) či zda v daném případě se jedná o riziko hokejisty, kdy s možností zranění musí počítat.

Hokej jako každá jiná hra má svoje pravidla, která je nutné dodržovat. V rámci těchto pravidel lze hovořit i o určitém konkludentně vyjádřeném svolení hráčů s případným zraněním utrpěným při hře. Účelem pravidel hry je nejen stanovit oběma stranám rovné podmínky, ale i současně chránit zdraví hráčů před zákroky, které zpravidla či občas vedou k jejich zranění. Z tohoto pohledu je nutně individuálně posuzovat vzniklá zranění hráčů, nejen v jednotlivých druzích sportu, ale i míru porušení daných pravidel. Teprve na základě takového posouzení lze dospět k závěru, zda vzniklé zranění protihráče lze posuzovat ještě v rámci sportovních pravidel či zda již připadá v úvahu aplikace trestního práva.

Okresní soud ve Strakonici si je vědom zásady subsidiarity trestního práva, tedy že normy trestního práva je na místě uplatňovat jen tam, kde posuzované jednání je zaviněným excesem z příslušných ustanovení sportovních pravidel v tom smyslu, že jde o jednání, které není těmito pravidly dovolené a není těmito pravidly – pokud jde o způsobený následek na zdraví, sankcionováno (3 Tdo 1355/2006).

S ohledem na výše uvedené dospěl okresní soud k závěru, že není sebemenších pochyb o tom, že ze strany obžalovaného [REDAKCE] se jednalo o úmyslné jednání, o neuvěřitelný exces (je nutné připomenout, že v tu dobu se hra odehrávala na druhé straně hřiště, poškozený nijak neohrožoval po sportovní stránce tým obžalovaného), jednalo se o hloupost, která měla pro poškozeného fatální následek spočívající v předmětném zranění. Obžalovaný si musel být dobře vědom toho, že úder hokejky držené oběma rukama do oblasti obličeje může mít za následek zranění. Obžalovaný byl zkušeným hokejistou. Nic na tom nemění skutečnost, že byl ze strany poškozeného vulgárně a v rámci běžných hokejových soubojů i napaden (sekání hokejkou přes nohy, strkání).

Soud si je vědom toho, že při sportovních utkáních dochází k různým zraněním, k méně vážným i zcela vážným i k takovým, které mají za následek, že zraněný již pak nemůže daný sport vykonávat a ukončuje sportovní kariéru. Soud si je také vědom, že hráči, kteří nastupují k utkání, si musí být vědomi, že přistupují k vyššímu riziku možnosti jejich zranění. Konečně si je soud také vědom toho, že v případě faulů a zákroků každé sportovní odvětví zná způsoby a má způsoby, jak tyto zákroky v rámci disciplinárních řízení trestat. Nesouhlasí však s obhajobou, že by do těchto věcí nemohly vstupovat orgány činné v trestním řízení. Pokud by tomu tak bylo, pak by to vlastně znamenalo, že v rámci sportovního utkání je možné jakýmkoliv způsobem např. zranit spoluhráče, protihráče či kohokoliv jiného, přičemž za takové zranění může být útočník potrestán pouze v rámci disciplinárního řízení v podstatě maximálně doživotním vyloučením, jak se stalo i v tomto případě. To je samozřejmě nesmysl. Orgány činné v trestním řízení jsou povinny zasáhnout v případech, kdy jednání takového útočníka absolutně vybočuje z pravidel daného sportu, kdy jednání takového útočníka sleduje jiný cíl než hru.

Obžalovaný [REDAKCE] byl vyprovokován, zcela mimo hru, mimo dění hokejového zápasu, kdy jeho cílem nebylo v daný okamžik sledování hry, bránění, útočení, jeho tým nebyl protihráčem (pošk. [REDAKCE] nijak ohrožován apod., neadekvátně a hloupě zareagoval. Tím, že střední intenzitou napadl hokejkou, tedy tvrdým předmětem, poškozeného v oblasti obličeje, kde nebyl chráněn, musel si být vědom, že takovým jednáním může způsobit zranění napadeného. Obžalovaný [REDAKCE]

██████████ musel být srozuměn s tím, že svým jednáním může ohrozit či porušit zdraví poškozeného. Stál v malé vzdálenosti od něho, tzv. tváří v tvář a hokejkou ho udeřil do obličeje, a to v době, kdy se hra odehrávala jinde mimo jejich dosah, kdy nebyl ze strany poškozeného žádným podstatným a nebezpečným způsobem atakován. Musel si být vědom toho, že má v ruce natolik důrazný prostředek, že způsobem, kterým jednal, může ohrozit zdraví poškozeného. Dopustil se tak žalovaného přečinu minimálně v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Svým jednáním naplnil všechny znaky žalovaného přečinu ve smyslu § 146 odst. 1 trestního zákoníku.

Otázkou zůstávalo, jaký trest obžalovanému za jeho jednání uložit. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až 39 trestního zákoníku. V této souvislosti soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu pro společnost i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přitom bylo přihlédnuto především k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem nápravy, jakož i k chování po spáchání činu. Soud rovněž přihlédl k právem chráněným zájmům poškozených.

Z opisu z evidence rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný nemá v rejstříku trestů žádný záznam, nebyl doposud soudně trestán. Z vyjádření Městského úřadu v Písku pak vyplynulo, že v posledních pěti letech nebyl ani přestupkově postihován. Obžalovanému tak nepřitěžuje jeho dosavadní život. Soud u obžalovaného neshledal jiné významné polehčující okolnosti, neboť obžalovaný se k jednání nedoznal a neprojevil žádnou vážnou lítost nad svým jednáním. S ohledem na výše uvedené okresní soud v případě obžalovaného ██████████ uložil trest výchovný, tj. podmíněný v délce šesti měsíců, jehož výkon odložil na zkušební dobu osmnácti měsíců, ve které mu podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku uložil zpřísnující podmínku, aby podle svých sil nahradil způsobenou škodu.

Soud zároveň rozhodoval o povinnosti obžalovaného nahradit způsobenou škodu. V průběhu trestního řízení se s nárokem na náhradu škody připojila jednak Vojenská zdravotní pojišťovna ČR v částce 6.778 Kč, svůj nárok řádně vyčíslila, kdy se jedná o náklady, které vynaložila na léčení poškozeného ██████████ proto soud obžalovanému uložil podle § 228 odst. 1 trestního řádu zaplatit tuto škodu poškozené zdravotní pojišťovně.

Se svým nárokem na náhradu škody se rovněž přihlásil poškozený ██████████ a to v částce 37.349,40 Kč, svůj nárok podrobně odůvodnil (č.l. 86-87 spisu) a doložil (přílohová obálka č.l. 88 spisu). Soud ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému, aby poškozenému ██████████ nahradil škodu v celkové částce 35.099,40 Kč představující bolestné ve výši 9.600 Kč (80 bodů po 120 Kč), částku 900 Kč představující platbu za plnění kanálků ze dne 14. 11. 2013 (doklad č.l. 56 spisu) , v částce 16.240 Kč představuje platbu za implantáty (doklady založeny v přílohové obálce na č.l. 89 a na č.l. 57 spisu), platby za léky ve výši 297 Kč (doklady založené v přílohové obálce na č.l. 88 spisu), dále doložené cesty k ošetření ve Vodňanech vlakem z Plzně do Strakonice, a to ve dnech 13. 11. 2013 a na ošetření dne 14. 11. 2014 ve výši 59 Kč, dále dne 19. 11. 2013, na ošetření dne 20. 11. 2013 ve výši 59 Kč a dále dne 20. 2. 2014 na ošetření téhož dne ve výši 66 Kč, celkem tedy 184 Kč (rovněž jízdní doklady založené v přílohové obálce č.l. 88 spisu), dále cesty osobním vozem ze Strakonice do Vodňan k ošetření a zpět ze dne 14. 11. 2013 a 20. 11. 2013,

celkem ujetu 2 x 58 km po 6,27 Kč, tedy celkem částku 727,32 Kč a dále cesty ve dnech 2. 1., 13. 1., 20. 2., 28. 2. a 11. 3. roku 2014 při ujetí celkem 5 x 58 kilometrů po 6,34 Kč za kilometr, tedy celkem 5 x 367,72 Kč, tj. 1.838,60 Kč, dále soud přiznal jízdné v den úrazu dne 9. 11. 2013 ze Strakonice do Nemocnice v Českých Budějovicích a zpět v celkové výši 752,40 Kč, dále poplatek za ošetření v den úrazu ze dne 9. 11. 2013 ve výši 90 Kč. Dále soud přiznal částku 4.470 Kč za tři inlay kořenové kanálky ze dne 11. 3. 2014, celkem tedy, jak je již uvedeno výše, částku 35.099,40 Kč. Soud poškozenému nepřiznal za ztrátu na výdělku spočívající v odměně za řízení hokejového utkání, kdy měl poškozený rozhodovat zápasy ve dnech 10. 11. a 16. 11. 2013 a dne 4. 1. 2014, celkem pět zápasů, kdy za tuto činnost měl získat celkem odměnu ve výši 2.250 Kč. Soud nepřiznal poškozenému tuto částku, neboť poškozený již dne 30. 11. 2013 nastoupil k hokejovému utkání, týden předtím tj. 23. 11. a 24. 11. 2013 byl schopen pískat hokejové utkání v pozici rozhodčího, jak vyplynulo z listin na č.l. 90 a 94-97 spisu. Soud proto tento nárok poškozeného neuznal, a proto jej ve zbytku nepřiznaného nároku podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonici ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení příímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen

v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo nepospěch obžalovaného.

Ve Strakonicih dne 21. 7. 2014

JUDr. Tomáš Uldrich
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Marta Petrovcová

